

Juha Mäntylä
pyrypallon taikaa 3

PYRYPALLON TAIKAA 3

Juha Mäntylä

Pyrypallon taikaa 3

© 2021 Juha Mäntylä

Kansi: Tiina Lehtineva

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-2454-5

IHMEELLINEN KUUSI

”Lähden nyt Mustin kanssa hakemaan sitä joulukuusta”, huusi Nissin-Ukko ulko-ovelta.

Talviflunssa oli pitänyt Uolevin sängyssä pari viikkoa ja joulukuusen hakeminen oli jäänyt viime tinkaankin, jouluaatto oli jo seuraavana päivänä. Uolevi laittoi Mustille kaulapannan ja kiinnitti talutushihnan.

”Nyt haetaan koko kylän komein kuusi.”

”Mistä meinaat mennä hakemaan?” Uolevin vaimo huusi keittiöstä.

Uolevi oli hetken hiljaa kuin olisi miettinyt vastausta.

”Tuolta vain, metsät on täynnä kuusia.”

”Metsät?”

”Niin, metsät, nehan ovat pullollaan kuusia.”

”Muistatko erään tärkeän asian?”

Uolevi mietti, mikä häneltä oli unohtunut, mutta vaimon antama vastaus selvensi tilanteen:

”Muista, että myit kesällä lähes kaikki metsät pois.”

”Tutulle myin, voin minä sieltä yhden kuusen hakea”, Uolevi ärähti ja tarttui Mustin talutushihnasta kiinni.

”Et sinä voi. Sinulla on metsää enää tuossa kilometrin päässä”, vaimo huomautti. Uolevi raapi päätään ja mietti, mitä sanoisi vaimolleen.

”Hyvä on, hyvä on. Minä menen sieltä katsomaan.”

”Oletko pukenut lämpimästi päälle?”

”Olen, olen”, Uolevi sanoi ja avasi ulko-oven.

”Pipo on päässä?”

”Karvalakki on.”

”Hanskat?”

”Kädessä ovat.”

”Kunnon kengät, ei mitkään lenkkarit?”

”Kunnon karvavuoriset kengät on”, Uolevi tuhahti.

2.

Uolevi ei enää metsätöitä jaksanut tehdä, joten hän oli vaimonsa kanssa yksissä tuumin päättänyt myydä metsät pois. Ja kun tuttu mies kylältä osti ne tarpeeseen sopivalla hinnalla, oli Uolevin helppo tehdä kaupat. Uolevin lapsetkaan eivät metsillä mitään tehneet. Kaikki olivat muuttaneet kaupunkiin asumaan, joten metsät olisivat olleet Uolevilla vain tyhjän panttina. Polttopuita hän oli tehnyt

tuleviksi vuosiksi tarpeeksi ja tuttu metsänostaja oli luvannut Uoleville loput tarvittaessa hyvin edulliseen hintaan.

Lapsille olisi tulevaisuudessa enemmän hyötyä rahasta kuin metsästä, joka vaati myös hoitamista. Lapset olivat kiinnostuneet aivan muusta kuin metsätöistä tai maatilanhoidosta, joten ainoa järkevä vaihtoehto oli tosiaan myyminen, eikä se Uolevia paljoa kaduttanut. Ainakaan hän ei myöntänyt sitä vaimolleen. Hän oli kiintynyt omistamiinsa metsiin, koska oli ne aikoinaan perinyt omalta isältään, joka puolestaan oli perinyt ne Uolevin papalta, Aalilta. Papan istuttamia puita kasvoi edelleen metsässä.

”Metsät kuuluvat suvulle”, Uolevi usein oli sanonut ennen kuin oli tehnyt lopullisen myyntipäätöksen. Nyt hän omisti enää pienen metsätilkun lammen rannalta, ja sinne hän suunnisti Mustin kanssa etsimään sopivaa joulukuusta.

Vaikka oltiin jo jouluaatonaatossa, ei pakkasta ulkona ollut nimeksikään. Kuuden aikaan aamusta mittari oli näyttänyt kahta miinusastetta ja kun aurinko oli alkanut paistaa, oli se muuttunut kahdeksi plusasteeksi. Lunta maassa oli vaivaiset pari senttiä ja sekin tuntui hyvin märältä auringon sulattaessa sitä. Saattoi olla, että seuraavan päivän jouluaattona lunta ei olisi maassa yhtään.

”Ei ole enää kunnon talvia”, Uolevi sanoi Mustille, joka innokkaasti haisteli maassa näkyviä jälkiä.

”Jokin jänis siinä on loikkinut”, Uolevi sanoi ja pysähtyi rapsuttamaan Mustia korvan takaa. Musti nosti katseensa isäntäänsä kohti ja nuolaisi kostealla kielellä Uolevin poskea.

”Kyllä minä Musti sinua niin paljon rakastan”, Uolevi sanoi ja päästi Mustin irti remmistä ja antoi koiransa kulkea vapaammin.

Etäämmällä istui jänis. Varmaan se sama, jonka jälkiä Musti oli nuuskinut.

”Annetaan pupujussin mennä”, Uolevi sanoi rauhallisesti Mustille. Koira pysähtyi istumaan ja seurasi kiinnostuneena, kuinka jänis loikki pois näkyvistä.

3.

Uolevi seisahtui omistamansa metsäpalan äärelle. Hän katsoi hetken aikaa ympärilleen ja istahti kannon päälle.

”Ei täällä Musti ole kuusen kuusta”, Uolevi sanoi ja rapsutti Mustia niskasta. Koira käänteli päätään ja kuunteli, kuinka Uolevi jutteli niitä näitä ja tuskaili, mistä löytäisi sopivan kuusen.

PYRYPALLON TAIKAA 3 SISÄLTÄÄ KAKSI KERTOMUSTA, SIITÄ MITEN JOULUN TAIKA VOI MUUTTA AKAHDEN VANHAN MIEHEN ELÄMÄN.

IHMEELLINEN KUUSI kertoo Nissin-Ukon kuusenhakureissusta, joka saa yllättävän kääntein, kun hänen rakas ystävänsä Musti-koira päättää lähteä omille teilleen. Hetken Mustia etsittyään Uolevi törmää tonttuun, joka antaa hänelle lahjan ja pyytää avaamaan sen vasta kotona. Uolevilla on tasan 20 minuuttia aikaa ehtiä kotiin, ennen kuin lahjan arvoitus paljastuu.

TONTUN LAHJASSA Uolevi herää keskellä yötä kolahdukseen. Ensinnä Uolevi epäilee äänen aiheuttajaksi koiraansa, mutta kun joulukuuseen on syttyneet valot, ei kolahduksen aiheuttaja voi olla Musti. Uolevi päättää keittää kahvit ja yllätykseen saa seurakseen tutun tontun. Tonttu tuo jälleen lahjan Uoleville ja ohjeistaa, että lahjarasiaan kirjoitetun tekstin pystyy lukemaan vasta, kun tuntee oikean tunteen sydämessään. Mikä mahtaakaan olla tontun lahja tällä kertaa?

Sarjassa aiemmin ilmestyneet:

Kansi: Tiina Lehtineva

9 789528 024545

ISBN 978-952-80-245-45